
Wołodź, st. 1, gm. Nozdrzec, woj. podkarpackie, AZP 109-78/55

Informator Archeologiczny : badania 33, 164-165

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

w złym stanie zachowania, 2 z brązu z wysoką pochewką VII grupy O. Almgrena oraz 2 groty broni drzewcowej wykonane z żelaza, reprezentujące typ V wg P. Kaczanowskiego.

Najmłodszą fazę zasiedlenia stanowiska 8 w Wilkowicach wyznaczają 53 obiekty pochodzące z młodszego podokresu wczesnego średniowiecza (2. poł. X – XIII w.) oraz 6 datowanych ogólnie na późne średniowiecze. W ich wypełniskach, poza ułamkami ceramiki, znaleziono: osełkę z łupku kwarcytowo-serycytowego, krążek ceramiczny, ostrogę typu IIa2-3P wg K. Wachowskiego, 2 sprzączki oraz fragmenty innych przedmiotów o nieokreślonej funkcji wykonanych z żelaza.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu i są w trakcie opracowania.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 96-99”, s. 215-237, „Archeologicznych Zeszytach Autostradowych Instytutu Archeologii i Etnologii PAN”, z. 5.

Prace wykopaliskowe na stanowisku będą kontynuowane.

Wojkowice, st. 15, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 82-29/134 – patrz: neolit

WOJKOWICE, st. 26, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 82-29/94

- osada z 2. poł. X – XIII w.
- ślady osadnictwa z okresu nowożytnego

Badania prowadził mgr Krzysztof Nowaczyk pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogusława Gedigi (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław). Prace sfinansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad. Łącznie przebadano powierzchnię 51 arów.

Stanowisko 26 w Wojkowicach zlokalizowane jest w odległości 0,5 km na północny wschód od zabudowań miejscowości o tej samej nazwie oraz około 1,2 km na zachód od wsi Żórawina. Leży na wysoczyźnie morenowej o maksymalnej wysokości około 133 m n.p.m., wykształconej w postaci piasków i żwirów zwałowych, z pojedynczymi głazami, której stok opada łagodnie w kierunku rzeki Żalinki.

Stanowisko zostało odkryte 16 czerwca 1999 roku podczas nadzoru archeologicznego prowadzonego przez mgr. Edwarda Drużyłowskiego przy usuwaniu warstwy ornej z budowanego pasa drogowego autostrady A4.

W wyniku przeprowadzonych w drugiej połowie czerwca badań ratowniczych odkryto studnię z okresu wczesnego średniowiecza oraz 2 obiekty o bliżej nieokreślonej funkcji, których chronologię ustalono na okres nowożytny. W jamie studziennej oprócz całych naczyń i innych fragmentów ceramiki datowanych na 2. poł. X – poł. XIII w. oraz kości zwierzęcych, wystąpił wykonany z brązowego drutu kabłączek skroniowy typu III wg K. Musianowicz.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu.

Prace wykopaliskowe na stanowisku będą kontynuowane.

WOŁODŹ, st. 1, gm. Nozdrzec, woj. podkarpackie, AZP 109-78/55

- ślady osadnictwa z epoki kamienia
- osada grupy tarnobrzeskiej
- osada z okresu rzymskiego
- osada wczesnośredniowieczna

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 19 lipca do 13 sierpnia przez dr. hab. Sylwestra Czopka (Instytut Archeologii WSP w Rzeszowie). Finansowane przez Instytut Archeologii WSP w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 300 m².

Odkryto 91 obiektów, z których większość to niewielkie, najczęściej owalne lub okrągłe jamy o małej miąższości, często bez materiału zabytkowego oraz dołki posłupowe. Zabytki kamienne wykonane głównie z margla dynowskiego i radiolarytu wystąpiły przede wszystkim w warstwie kulturowej. Podobny charakter miały obiekty grupy tarnobrzesckiej. Dostarczyły one interesującego materiału ceramicznego oraz pojedynczych wytworów kamiennych i krzemienych. Z okresem rzymskim można wiązać obiekt prawdopodobnie o charakterze mieszkalnym z materiałem ceramicznym (jedno naczynie zachowane w całości). Największa ilość materiału zabytkowego wiąże się z okresem wczesnego średniowiecza. Możemy tu wyróżnić dwa horyzonty chronologiczne przypadające na okres plemienny (VIII-X w.) i czasy późniejsze (XI-XIII w.). Odkryte obiekty wyróżniają się wielkością i miąższością. Często występowały w układach stratygraficznych z innymi obiektami. Poza materiałem ceramicznym odkryto również fragmenty bransolet i paciorków szklanych, przęśliki, wyroby metalowe (noże, gwoździe, klucz).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

WÓJCICE, st. 33, gm. Otmuchów, woj. opolskie, AZP 94-30/53

- osada wczesnośredniowieczna

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone przez Mariusza Krawczyka (autor sprawozdania, Muzeum w Nysie). Finansowane przez WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 159 m².

W momencie odkrycia stwierdzono, że na powierzchni rozległego stanowiska rozciągniętego wzdłuż terasy Nysy Kłodzkiej (obecnie brzeg Jeziora Nyskiego) zalega duża ilość ceramiki i widoczne są zaciemnienia z rozorywanych obiektów. Stanowisko zostało wówczas sklasyfikowane jako osada kultury przeworskiej z fazy C2-C3 oraz wczesnośredniowieczny punkt osadniczy.

W ramach 5 wykopów na stanowisku odsłonięto 16 obiektów, z których 9 można uznać za relikty obiektów mieszkalnych i gospodarczych. Ponadto w większości wykopów stwierdzono istnienie warstwy kulturowej. Wszystkie obiekty datowane są na okres wczesnego średniowiecza. W ramach tego okresu można dokonać chronologicznego rozwarstwienia. Najstarszy horyzont osadniczy reprezentują 3 obiekty z ceramiką typu praskiego, datowaną na VII w., a więc związaną z najstarszą fazą osadnictwa słowiańskiego na Śląsku. W pozostałych obiektach występuje ceramika datowana na VIII-IX w., a w warstwie kulturowej także ceramika z X w.

Na uwagę zasługuje fakt, że wśród materiałów z badań powierzchniowych dominowała ceramika kultury przeworskiej. W wyniku badań wykopaliskowych uzyskano natomiast niewiele materiałów związanych z tą kulturą, występujących zresztą tylko w warstwie ornej. Świadczy to o zniszczeniu obiektów z fazy C2-C3, przynajmniej w tych rejonach stanowiska, gdzie założono wykopy archeologiczne.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Nysie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

Wyszyna, st. 11, gm. Władysławów, woj. wielkopolskie, AZP 58-41/4 (numer na autostradzie A2-390) – patrz: wczesna epoka żelaza